

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἐτησία Φράγ. 12.
 Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησία » 14.
 Ἐν τῷ ἔξωτεριῳ ἔν γένει ἐτησ. » 16.

παρὰ τὴν Δυτ. Ἑκκλησίαν.
 ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
 ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐγγένει τὸν στίχον λεπτὰ 20.
 Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

Νηπιαγωγικὴ μέθοδος!

Ὁμολογούμενον εἶναι ὅτι, προκειμένου περὶ τῶν ἐπουσιωδῶν καὶ ἐφημέρων ἡμῶν ἀναγκῶν, εὐθὺς φιλότιμούμεθα ποῖα ἢ ποῖος πρῶτος νὰ ἐπιδειχθῇ συμμορφούμενος πρὸς ταύτας. Πασῶν δὲ τῶν χρειῶν ἡμῶν ἀληθῶς πρωτεύει ὁ περὶ τὰ σώματα κόσμος. Οὕτω π. χ. φιλοτιμούμενοι νὰ καινοτομήσωμεν περὶ τὴν ἐσθῆτα, φροντίζομεν ἵνα διὰ πρῶτου ἀτμοπλοίου λάβωμεν τὰ περιοδικὰ τῶν Παρισινῶν καινοτόμων καὶ κομψευτριῶν συγγράμματα, ἔμμηθῶμεν ἀντὶ πάσης θυσίας τὸν ἐν τῇ μεγαλοπόλει ἐκείνῃ ἐπικρατοῦντα καλλωπισμόν. Τὸ τοιοῦτον δὲν ἤθελεν εἶναι παντάπασι μεμπτόν, ἐὰν καὶ καθ' ὅλα τὰ ἄλλα ἐσπεύδομεν νὰ νωτερίσωμεν καὶ νὰ εἰσαγάγωμεν εἰς τὰ μικρὰ καὶ πενιχρὰ πολίχνια ἡμῶν μετὰ τῶν καλλωπισμῶν τούτων τοῦ σώματος καὶ τὰς πνευματικὰς καινοτομίας, τὰς ἐκεῖ μετὰ πολλοῦ κόπου καὶ μόχθου παρὰ σοφῶν ἀνδρῶν ἐπινοουμένας καὶ ἐφαρμοζόμενας.

Ὁ λόγος ἡμῶν εἶναι περὶ τῆς δημοτικῆς ἢ κατωτέρως λεγομένης ἐκπαιδεύσεως, ἥτις εἶναι ἡ σπουδαιότερα βᾶσις τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς προόδου ἐκάστου Ἑθνους. Πάντες συναισθανόμεθα ὅτι ἡ ἐκπαίδευσις παρ' ἡμῖν ἔχει τι τὸ στρεβλὸν καὶ χωλαῖνον, καὶ τοῦτο ἀποδίδωμεν εἰς τὴν ἔλλειψιν προθυμίας ἐκ μέρους τῶν διδασκάλων, εἰς τὴν ἀδιαφορίαν τῶν γονέων, καὶ ἄλλοι ἄλλως περὶ ταύτης ἀποφαινόμεθα. Ἀλλὰ καθ' ἡμᾶς ἡ χῶλανσις ἀρχεται ἀπὸ τῆς κατωτάτης ἐκπαιδεύσεως, τῆς Δημοτικῆς. Τὴν χῶλανσιν παρακολουθεῖ ἡ ἐξάμβλωσις ἐν τῇ μέσῃ ἐκπαιδεύσει, καὶ ταύτην ἡ ἀποτύφλωσις ἐν τῇ ἀνωτάτῃ. Ἐὰν δὲ που ἔκτακτός τις νοημοσύνη ἀλώβητος τὰς τρεῖς ταύτας βαθμίδας τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως διέλθῃ, εἰς ταύτην ἀποβλέποντες, ἐπαναπαυόμεθα λέγοντες τὰ τετριμμένα καὶ συνήθη, ὅτι ἐξέλιπεν ὁ πρὸς τὰ γράμματα ἔρος, καὶ ἐχαλαρώθη ὁ πρὸς τὸ μανθάνειν ἀκατάσχετος ὄργασμός. Καὶ ὅμως τοῦτο εἶναι μία οἰκτρά ἀπάτη! Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, διακρινόμενον ἐπὶ νοημοσύνη καὶ εὐφυΐᾳ, οὐδέποτε θὰ παύσῃ νὰ ᾗ τοιοῦτον. Ἀλλὰ ὅταν ἐν Ἑθνος κακῶς ἀπ' ἀρχῆς ἀνατρέφεται καὶ παιδεύεται, βεβαίως θὰ κατολισθησῇ καὶ θὰ ἀφανισθῇ, ἐὰν οἱ τεταγμένοι νὰ προνοῶσι περὶ αὐτοῦ ἀδιαφορῶσι περὶ τῆς κοινωνικῆς καὶ ἑρρόθμου ἀνατροφῆς καὶ ἐκπαιδεύσεως αὐτοῦ.

Πρὸ τεσσαράκοντα καὶ πέντε ἐτῶν ἐφηρμώσαμεν μὴν ἀτελῆ μέθοδον ἐν τοῖς δημοτικαῖς τοῦ Ἑθνους ἡμῶν

Σχολαίους, τὴν Ἀλληλοδιδασκικὴν, ἥτις εἶναι μέθοδος τοῦ διδάσκειν τὸν μαθητὴν τὸν ἦττον ἑαυτοῦ ἀνεπτυγμένον συμμαθητὴν του, καὶ ταύτην ἀκολουθοῦμεν ἡμῖσιν ἤδη αἰῶνα ἀπαρεγκλίτως. Ἄς φαντασθῇ ἡδὴ ἕκαστος, ὁποῖαν πρόοδον δύναται νὰ λάβῃ μικρὸν παιδίον, παρὰ παιδὸς ἀμαθοῦς ἐπίσης διδασκόμενον. Οὕτως ἔχει ἡ ἐκπαίδευσις εἰς ὅλας τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὰ χωρία τοῦ Κράτους, πεπιστευμένη μάλιστα εἰς δημοδισκάλους, ἢ ἀμαθεῖς καὶ δυνάμει τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας τὸ δημόσιον τοῦτο λειτουργήμα περιβεβλημένους, ἢ ὀκνηροὺς καὶ νυσταλέους, ἢ μαστιγοφόρους, ἀμειλίχτως τὰ ἐλεύθερα παιδιὰ ὡς δούλους μαστιγοῦντα.

Ἐὰν δὲ που ἐντιμοὶ ἐξαιρέσεις ὑπάρχωσιν, αὐταὶ καὶ μόναι τὸ καθήκον αὐτῶν εὐόρκως ἐπιτελοῦσιν, ἀλλὰ τὴν ὀλεθρίαν ἀλληλοδιδασκικὴν μέθοδον ἐν χρήσει ἔχουσι, διότι δὲν εἶναι δυνατόν εἰς δημοδιδάσκαλος νὰ διδάξῃ αὐτὸς καὶ μόνος ἀμέσως πλείονας τῶν 50 μαθητῶν.

Ἦδη συνέστη ἐν Ἀθήναις διδασκαλεῖαν, νέας μεθόδους καὶ νέα συστήματα δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως νὰ εἰσαγάγῃ ἐν Ἑλλάδι διασκοπούμενον. Τὸ πρόγραμμα αὐτοῦ καὶ ἐν γένει ἢ ἀρξάμενη ἐν αὐτῷ διδασκαλία ὑπερπαινοῦνται παρὰ τῶν ἐν αὐτῷ σπουδαστῶν, καὶ δὲν περιμένομεν ἄλλο παρὰ τὸ πρακτικὸν αὐτῆς μέρος κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν, διὰ νὰ ἀποφανθῶμεν. (*) Οὕτω δὲ θὰ ἔχωμεν νωτερισμόν ἐπιζήλον εἰς τὰ ἀφορῶντα τὴν κατωτέραν ἐκπαίδευσιν, ἥτις ὅταν ἐπιτύχῃ, ὡς ἐλπίζεται, θὰ γείνη ἀφετηρία εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ σκεφθῇ περὶ τῆς μεταρρυθμίσεως καὶ τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, ἥτις κατ' ἀνάγκην πρέπει νὰ μεταρρυθμισθῇ, ἵνα παύσῃ πλέον ὁ ἐπικρατῶν ἐν αὐτῇ βλακῶδης ἐκστηθισμός, ὁ τῶσων καὶ τῶσων ἀκατορίστων κανόνων, τῶσων καὶ τῶσων ἀκαταλήπτων καὶ δυσνοήτων εἰς τοὺς παῖδας ἐξαιρέσεων ἀτελεύτητον βᾶσανον ᾧν.

Ἀλλὰ καὶ ἡ προκαταρκτικὴ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως μόρφωσις, ἥτις ἀναντιρρήτως ἀρχεται ἀπὸ τοῦ 4ου ἔτους τῆς ἡλικίας τοῦ ἀνθρώπου, καὶ αὕτη εἶ-

(*) Σ. Σ. Π. Παρὰ τοῦ νέου συστήματος τῆς Δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως τούτου, δύναται τις χρηστὰς νὰ ἔχῃ τὰ ἐκ τοῦ Συλλόγου τῆς διαδόσεως τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων παραγόμενα, οὗ τοὺς διδασκαλικούς τρόπους υἰοθέτησεν ἡδὴ ἡ Κυβέρνησις, τὸ ἰδιωτικὸν ἐκπαιδευτήριον τοῦ κ. Βούλγαρη καὶ ἄλλα τινὰ ἐν Ἀθήναις ἰδρυμένα ἰδιωτικὰ διδαστήρια.

ναι ἡ λεγομένη *νηπιαγωγία*, δὲν εἶναι ἀναξία προσοχῆς. Ἡ Γερμανία καὶ ἡ Ἑλβετία πρωταγωνιστοῦσιν εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἐκπαιδεύσεως, κατὰ μίμησιν δὲ τούτων καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Εὐρώπης ἔθνη. Ἡ ἡλικία αὕτη ἔχει ἀνάγκη νὰ διδαχθῇ τὰς πρώτας γνώσεις τῶν προσβαλλόντων τὰς αἰσθήσεις αὐτῆς ἀντικειμένων, ἀπὸ τῶν μᾶλλον γνωστῶν καὶ ἀπλουστάτων ἀρχομένη καὶ βαθμυδὸν ἐπὶ τὰ ἀγνωστα καὶ συνθετώτερα χωροῦσα. Κατὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην τὸ νήπιον δὲν ἔχει ἀνάγκη βιβλίου ἢ πινακιδίου, ἢ ἄλλου τινὸς ὅπως μελετᾷ ἐν οἴκῳ. Εἰς τὸ νηπιαγωγεῖον προσέρχεται καὶ μανθάνει τὸν τρόπον τοῦ φέρεσθαι κατὰ πρότον, ρυθμίζει ἔπειτα τὸν ἑαυτοῦ βίον, διότι ἐθίζεται εἰς τακτὰς ὥρας νὰ τρώγῃ καὶ νὰ κοιμᾶται, ἀπαλάσσει τὴν μητέρα τῶν καθημερινῶν ἀπαιτήσεων, ἀποβάλλει τὸ λαίμαργον ἐκεῖνο, τὸ πολλὰ πολλακίς παιδιὰ, καχεκτικά καθιστῶν, ἀποστέλλει αὐτὰ πρὸ μοίρας εἰς τὸν τάφον. Ἡ νηπιαγωγία διδάσκει αὐτὸ βᾶδισμα εὐρυθμον, κινήσεις τοῦ σώματος κανονικὰς, ἀσκήσεις πάντων τῶν μελῶν, καὶ ἐν ταύτῃ τῇ παιδίᾳ τὸ νήπιον ἀκόπως μανθάνει νὰ ἀριθμῆ, εὐχερῶς νὰ συλλαβίξῃ, νὰ ἰχνογραφῇ, νὰ ὀμιλῇ περὶ Γεωγραφίας, περὶ ἱστορίας καὶ ἱστορικῶν ἀντικειμένων, νὰ γράφῃ ὅπως οὖν καλῶς, νὰ ἀπαγγέλλῃ ἐμφατικῶς καὶ εὐφραδέστατα εἰς βαθμὴν ἀπίστευτον, νὰ τραγουδῇ ἐρρυθμῶς καὶ ἐμμελῶς, καὶ ἐν γένει νὰ ἔχῃ τόσας γνώσεις, ὥστε, ὅστις ἤθελε τύχη ἀκροατῆς ἐξετάσεως τοιοῦτου νηπίου ἐξίσταται, νομίζων ὅτι ἔχει ἐνώπιόν του νάνον τινὰ, σπιθαμιαῖον μὲν, ἀλλὰ καθεστηκότα τὴν ἡλικίαν. Τοιαύτη ἐν συντόμῳ ἡ προκαταρκτικὴ παιδείουσι τῶν νηπίων, ἦν σοφοὶ ἄνδρες ἐπενόησαν καὶ ἐφάρμοσαν πρὸ τριακονταετίας ἐν Εὐρώπῃ, εἰσήγαγε δὲ αὐτὴν πρὸ εἰκοσαετίας ἐνταῦθα ὁ κ. Γ. Κουκουλάς καὶ μετ' αὐτὸν ἡ κ. Ἐλένη Γλύνη, ἐπίτηδες εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Ἀρσάκειον Σχολὴν πρὸ ἐτῶν ἐπὶ τινα χρόνον φοιτήσασα, μετὰ δὲ τοῦτο, ἐντελέστερον καὶ ἐκεῖ τῆς νηπιαγωγίας τελειοποιήσεως, ἐπαρκέστατα ἐσπούδασεν αὐτὴν δαπάναις τοῦ ἡμετέρου Δήμου ἢ θυγάτηρ τοῦ ἡμετέρου Γ. Κουκουλά, κ. Σμαράγδα, ἢ πρὸ ἐνὸς ἔτους τὸ νηπιαγωγικὸν τμήμα τῶν ἀρρένων διδάσκουσα, τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἰδίου πατρὸς διατελοῦν. Κατὰ πόσον ἠδολόγησεν ἡ νεαρὰ διδάσκαλος τὸ σύστημα τοῦτο διδάξασα, ἡμεῖς, φοβούμενοι μὴ ἐκληφθῶμεν ὡς περιαιτολόγοι, ἐπέχομεν νὰ γράψωμεν τὰ δέοντα, συνιστῶμεν ὅμως τοῖς νομίζουσιν ὅτι γράφομεν ὑπερβολὰς, τὸ εἶδος τοῦτο τῆς προκαταρκτικῆς παιδεύσεως ἐπαινοῦντες, νὰ προσέξωσιν εἰς τὰς συστάσεις τοῦ ἐγχειρίου τύπου καὶ τὰς περὶ τῶν προόδων τοῦ νηπιαγωγείου τούτου κρίσεις τῶν παρευρεθέντων εἰς αὐτάς. Τοῦτο μόνον ἠθέλομεν εὐχῆσθαι, ἵνα ἡ Κυβέρνησις, γινώσκουσα ὅτι ἐν Σύρῳ ἡ νηπιαγωγία καὶ εἰς τὰ ἄρρενα καὶ εἰς τὰ θήλια νήπια τῆς πόλεως ἡμῶν διδάσκειται ἐπαρκέστατα, νὰ προνοήσῃ ὅπως συσταθῇ ἐνταῦθα πρότυπον νηπιαγωγίας Σχολεῖον, εἰς δὲ νὰ ἀσχῶνται αἱ ἀπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Παρθενιαγωγείου ἀποφοιτῶσαι διδασκάλισσαι, αἰτινες, εἴτε εἰς τὰς περὶ ἡμᾶς νήσους εἴτε εἰς τὴν Ἀνατολὴν ὡς τοιαῦται μετακαλοῦμεναι, νὰ διαδώσωσι καὶ γενικεύσωσι τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἐκπαιδεύσεως πανταχοῦ, καὶ οὕτω δείξωμεν ὅτι οὐ μόνον κατὰ τὰς κακίας μιμώμεθα τοὺς Εὐρωπαίους ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς ἀρετὰς, διότι αὐταί, καίτοι ἐνούσαι ἐκεῖνοις, ἐπισκιαζῶνται δ' ὅμως οὕτως, ὅπως ὑπὸ τὰ ῥόδα καὶ τὰ θαλερὰ τῆς ῥόδωνιαις φυλλώματα κρύπτονται αἱ συμφυεῖς τοῖς κλάδοις ζεφαίανθαι.

Ὅταν τοῦτο γένη, καὶ ὅταν ἡ Ἑλλάς ἅπασα, δούλη τε καὶ ἐλευθέρη, ἀσπασθῇ καὶ ἐφαρμώσῃ τὸ σύστημα αὐτὸ, καὶ ἐκεῖνο τῆς δημοδιδασκαλίας, ὡς ἐν ἀρχῇ εἴπομεν, τὸ παρὰ τοῦ ἐκπαιδευτηρίου τοῦ πρὸς διόσιν τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων Συλλόγου εἰσαχθὲν, τότε δὲν εἶναι ὑπερβολὴ ἐὰν εἴπομεν ὅτι μέγα μέρος τῶν Ἑλλήνων θὰ ἀπαλλαγῇ τῆς μαστιχούσης πάντας ἡμᾶς ἐπιπολαιότητος καὶ ἡμιμαθείας, διότι ἀπὸ τῆς νηπιακῆς ἡλικίας θὰ διδαχθῶμεν νὰ ἐξετάζωμεν ἕκαστον ἐπισταμένως, καὶ νὰ ἀποφαινόμεθα περὶ ἐκάστου μετὰ πεποιθήσεως.

Τὸ ἄρθρον ἡμῶν τοῦτο συνιστῶμεν εἰς τὸ πλῆρες ζωῆς καὶ δυνάμεως νεαρὸν δημοτικόν μας Συμβούλιον, καὶ κατ' ἐξοχὴν εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας ὑπουργόν, κ. Λύγερινόν.

Δημοτικὴ ἐκπαίδευσις.

Ἡ ἐν τοῖς δημοτικοῖς σχολείοις τοῦ ἡμετέρου δήμου ἐκπαίδευσις ἀρρένων τε καὶ θηλέων ἐπαξίως ἀνταπεκρίθη καὶ κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος πρὸς τε τὰς δαπάνας τοῦ δήμου, τοὺς μόχθους τῶν ἐν αὐτοῖς διδασκόντων καὶ τὰς προσδοκίας τοῦ κοινοῦ. Οἱ σεβαστοὶ διεύθυνται τῶν σχολείων τῶν ἀρρένων κ. κ. Ἐμμανουὴλ Μιχαλάκης, Π. Σαρρῆς καὶ Γ. Κουκουλάς, καὶ αἱ ἀξιότιμοι διευθύντριαι τῶν δημοτικῶν σχολείων τῶν θηλέων, ἐν αἷς καὶ ἡ τοῦ νηπιαγωγείου τῶν θηλέων κ. Ἐλένη Γλύνη, ἐφιλοτιμήθησαν, κατὰ τὸ ἐφικτὸν αὐταῖς, νὰ μὴ παραλείψωσι μηδὲν τῶν λυσιτελούντων πρὸς τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν λοιπὴν διαπαιδαγωγίαν τῆς νεότητος. Πεῖρα πολυετής, αἰετὰ εὐγενῆς καὶ ἐπίζημικᾶς νεότητος. Πεῖρα πολυετής, αἰετὰ εὐγενῆς καὶ ἐπίζημιλος καὶ τρόποι διδασκαλίας, οἱ μεθοδικώτατοι ἐκ τῶν ἐν χρήσει παρ' ἡμῖν, συνενούμενα μετὰ τῆς εὐόρκου ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντός των, πανταχοῦ παρήγαγον εὐαρίστους ἐντυπώσεις, καὶ πάντες, εἴτε ὡς ἄρχοντες εἴτε ὡς ἰδιῶται, ὅσοι ἀκροαταὶ ἐγένοντο τῶν ἐξετάσεων τούτων, ἀπεχώρησαν ἐξ ὅλων τῶν δημοτικῶν ἐκπαιδευτηρίων καταγορευμένοι τὰς ψυχὰς. Τὰ ὀλίγα ταῦτα καθῆκον εἶχομεν νὰ δημοσιεύσωμεν ὅπως ἐμψυχώσωμεν, εἰ δυνατόν, τοὺς μοχθηνοτάτους ὑπὲρ τῆς κατωτέρας ἐκπαιδεύσεως, ἵνα ἐμμεῖνωσιν εἰς τὸν καλὸν τοῦτον πνευματικὸν κάματον, καὶ πείσωμεν τοὺς τε δημοτικούς ἄρχοντας καὶ τοὺς συνδημότας ἡμῶν, ὅτι αἱ ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως δαπάναι τοῦ δήμου καὶ σκοπίμως διατίθενται καὶ λυσιτελέστατα λειτουργοῦσιν. Ἐπειδὴ δὲ πρόκειται μετ' οὐ πολὺ νὰ κατασταθῇ ἡ ἀρχὴ, ἢ νομίμως τῶν ἐκπαιδευτικῶν τούτων καθιδρυμάτων ἐφορεύουσα, ἐλπίζομεν ὅτι καὶ αὕτη, ἄπορῶσα εἰς τὸ ὑψηλὸν σκοπὸν καὶ τὸ σοβαρὸν τῶν ἑαυτῆς φορῶσα εἰς τὸ ἐπιπλέον ἐπιληρθῇ τὰς θεραπείας ἐλλείψεων τινῶν ἐν τοῖς δημοτικοῖς ταῦτοις σχολείοις ἀπαντωμένων, προσέτι δὲ καὶ μετὰ πολλῆς συνέσεως καὶ ἐπιμονῆς θέλει ἐκρίζωσῃ ἔξω τινὰς ἐν τισὶ τῶν ἐκπαιδευτηρίων τούτων ἀπαντωμένας, πικρὸν πικρότατον ὅμως πικράπονον ἐντικτούσας ταῖς καρδίαις τῶν ἀπόρων συνδημοσίων μας, μὴ ἀμελοῦσα συγχρόνως καὶ τινῶν ἄλλων, ἀλλῆς ἐρεῦνης καὶ ἐκθέσεως ἀντικειμένων, ὧν ἡ θεραπεία κυρίως μὲν ἔγκειται εἰς τὴν θέλησιν τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ καθ' ἡμᾶς ἀπαιτεῖται ἐπιμονὴν καὶ ἀνένδοτον βούλησιν, ἢν ὑπόσχηται τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ἡ ἀνεξαρτησία τῶν νέων ἐντίμων μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἢς τὰ ὀνόματα μετὰ τὴν νομαρχιακὴν ἐγκρίσιν ἐπιφαλασσόμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν.

Ἑλληνικὸν Λύκειον I. Οἰκονόμου.

Τὸ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἰδρυμένον ἰδιωτικὸν τοῦτο ἐκπαιδευτήριον ὁσημέραι καταρτίζεται τελειότερον, καὶ ἀπὸ ἔτους

είς ἔτος· εὐδοκιμωτάτας ποιεῖται τὰς προόδους, ἰδίως μὲν διὰ τὸν ζῆλον καὶ τὴν προθυμίαν ἣν ἔχει ὁ ἐπαξίως διευθύνων αὐτό κ. Ι. Οἰκονόμου, ἔπειτα δὲ καὶ διότι οἱ ἐν αὐτῷ διδάσκοντες, κράτιστοι τῶν ἐν ἡμῖν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων, φιλοτιμοῦνται νὰ παρέχῃσι τῷ κ. διευθυντῇ ἐγκάρδιον τὴν διδακτικὴν αὐτῶν συνδρομήν. Αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἐκπαιδευτηρίου τούτου, ἀρχίζουσαι τῇ 29 Ἰουνίου ἐν μέσῳ πολυπληθεστάτου ἀκροατηρίου, εὐπρέστησαν, καθόσον οἱ μαθηταὶ κάλλιστα ἦσαν παρεσκευασμένοι εἰς πάντα τὰ μαθήματα, ὅσα ἐδιδάχθησαν αὐτοῖς, ἄλλως δὲ καὶ οἱ ἐκ τοῦ ἐκπαιδευτηρίου τούτου ἀποφοιτῶντες διακρίνονται καὶ εἰς αὐτάς τὰς Γυμνασιακὰς τάξεις, ὅπερ εἶναι ἐν μέγα τεκμήριον τοῦ ὅτι ἐξ ἀρχῆς καλλιτέρας βάσεις τῆς προπαιδευτικῆς ἐπὶ τὰς Γυμνασιακὰς σπουδὰς μαθήσεως ὑπέβησαν αὐτοῖς οἱ τούτων διδάσκαλοι. Ἐχομεν καθῆκον ἄρα νὰ συγχαρώμεν τὸν κ. Οἰκονόμου καὶ τοὺς συγκαμνοντάς αὐτῷ ἀξιοτίμους συναδέλφους του, καὶ νὰ συστήσωμεν τὸ ἐκπαιδευτήριον τοῦτο τοῖς ἡμετέροις συμπολίταις.

Ἐκπαιδευτήριον τῆς κ. Μ. Πολίτου.

Καὶ εἰς τὸ ἐκπαιδευτήριον τοῦτο, εἰς ὃ φοιτῶσι πολλὰ τέκνα τῶν καλλιτερων οἰκογενειῶν τῆς πόλεως μας, ἤρξαντο αἱ ἐξετάσεις τὴν 30 Ἰουνίου. Ἀληθὲς εἶναι ὅτι αἱ περυσιναὶ ἀνωμαλίαι καὶ οἱ κατασχόντες τὴν πόλιν ἡμῶν Χαβάρτειοι φόβοι ἠρπάζουσιν ἐπὶ πολὺ τὰς τάξεις αὐτοῦ, ἀλλὰ ἡ ἐπικρατήσασα ἀνεκάθεν καλὴ καὶ δικαία παρὰ τῷ κοινῷ πεποιθήσις περὶ τῆς διδασκαλίας τῶν παιδῶν, εὐδοκίμως ἐν αὐτῷ γιγνομένης, ταχέως ἐπανέφερεν αὐτὸ εἰς εὐάρεστον κατάστασιν. Οἱ καρποὶ καὶ τοῦ ἐκπαιδευτηρίου τούτου ἀρκούντες εὐάρεστοι ὄντες, ἀρίστα ἐπαφῆκαν ἐντυπώσεις τοῖς ἀκροασαμένοις αὐτῶν, καθόσον οὐδὲν τῶν μαθημάτων, τῶν εἰς τὰ κράσια καὶ τὰ ἄρβρα προσηκόντων ἔλλειπει ἀπ' αὐτοῦ. Ἐχομεν δὲ ἐλπίδας ὅτι οἱ συμπολίται ἡμῶν θὰ ὑποστηρίξωσι τὸ σεμνὸν τοῦτο τῶν νεανίδων καὶ τῶν παιδῶν τῆς πόλεως μας διδασκῆριον, ἐνῶ ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα ἐπανηθεῖ, ἡ δὲ φωνητικὴ μουσικὴ καὶ ὅλα ὅσα εἰς τοὺς καλῶς ἀνατεθραμμένους ἀρμόζουσιν, ἰκανῶς καὶ ἐπαρκέστατα δύναται τις νὰ ἐκμάθῃ ἐν αὐτῷ.

ΟΝΗΣΙΜΟΤΗΣ ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ

ἐπὶ κατοίκων 21,048 κατὰ τὴν τελευταίαν τοῦ 1879 ἀπογραφῆν.

Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Ἰούνιον συνέβησαν 41 ἀποθιώσεις, οὕτω :

- Ἐκ Τυφοειδοῦς πυρετοῦ 2, Διφθερίτιδος 1, ἀμυγδαλίτιδος 2, Βρογχίτιδος 3, Πνευμονίας 3, Φθίσεως Πνευμονικῆς 7, Φθίσεως Ἐντερικῆς 1, Φθίσεως Λευκογικῆς 1, Διαρροίας Παίδων 5, Αἰφνυδίων νόσων 3, Καρδιακῶν νόσων 2, Ἐκλαμψίας 4, Μηνιγγίτιδος 2, Τραυμάτων 1, Χρονίων νόσων 3 καὶ Γήρατος 1.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἡ ἀπανόπη τὴν φορὰν ταύτην, χάριν τῶν ἐξετάσεων εἶναι πλήρεις ἐξεταστικῶν ἀφηγήσεων, ἀλλὰ οἱ ἀναγνώσται τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν, πιστεύομεν ὅτι μετὰ τινος περιεργείας θελοῦσιν ἀναγνώσει τὰς συντόμους ἐκθέσεις ταύτας, αἵτινες καλῶς ἐξεταζόμεναι εἶναι καὶ τερπναὶ καὶ εὐχάριστοι. Διότι ἀληθῶς ἡ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἐκπαίδευσις δημοτικὴ τε καὶ μέση κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐφάνη οὐχὶ ὅπως κοινῶς λέγεται

ἀκάθε πέρι καὶ καλλιτερά, ἀλλὰ ἀρκούντως εὐάρεστοι καὶ ἀναζωογούμενη.

— Παρεκλήθημεν παρὰ πολλῶν συμπολιτῶν μας νὰ ἐκφράσωμεν δημοσίᾳ τὰς εὐγνωμοσύνας αὐτῶν πρὸς τε τὸν ἀξιοτίμον Νομάρχην Κυκλάδων κ. Θεοχάρην, πρὸς τὸν γραμματέα τῆς Νομαρχίας κ. Ἰωαννίδην, καὶ πρὸς τὸν ἐπαξίως νῦν τὰς ὑποθέσεις τοῦ δήμου διευθύνοντα κ. Μ. Κ. Ζερβουδάκην, διότι προθύμως πάντοτε παρευρίσκοντο εἰς τὰς ἐξετάσεις τῶν τε δημοτικῶν καὶ ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων, ἔνθεν μὲν τὴν νεολαίαν πρὸς τὰς σπουδὰς ὀτρύνοντες διὰ τῆς φιλομούσου ταύτης προθυμίας των, ἔνθεν δὲ τὸν ζῆλον τῶν διδασκάλων ἐξάπτοντες καὶ ἐπὶ βρῶνόντες αὐτοῦ· εἰς τὸ ἐπίμοχθον μὲν ἐπαινετὸν ὁμῶς τοῦτο ἔργον των, τῆς ἡμερώσεως καὶ ἐκπολιτίσεως τοῦ ἀνθρώπου.

— Καὶ αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἰδιωτικοῦ ἐκπαιδευτηρίου τοῦ διευθυνομένου ὑπὸ τῆς κ. Βιρήνης Περδικάκη, κηδοκίμησαν κατὰ τοὺς παραστάτας εἰς ταύτας, καίτοι ἡ ἑναρξίς αὐτῶν τὴν πρώτην ἡμέραν εἶχε τι τὸ ἀσύνηθες καὶ τὸ προσβλητικὸν κατὰ τῆς πατρίου γλώσσης καὶ τῆς θρησκείας ἀν θέλετε. Οὕτω τοῦλάχιστον ἠκούσαμεν παρ' ἀνδρῶν λογίων παραστάντων ἐν αὐταῖς, διότι ἡμεῖς δὲν εἶχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρευρεθῶμεν. Ἐν τούτοις δὲν θέλομεν νὰ ἀδικήσωμεν τὴν κ. Διευθυνητρίαν ἀναγράφοντες, ὥδε ὅτι τὸ ἐκπαιδευτήριον αὐτῆς ἀνταποκρίνεται ἀρκούντως πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς συστάσεως αὐτοῦ τε καὶ τῶν προσπαθειῶν αὐτῆς.

— Μετὰ χαρᾶς ἀναγράφομεν ὥδε ὅτι καὶ εἰς τὸ ἐκπαιδευτήριον τῆς κ. Μ. Πολίτου ἀριετὰς προόδους ἐπέδειξε τὸ εἰσαγόμενον καὶ ὁσημέραι διαμορφούμενον νηπιαγωγικὸν σύστημα, τοῦτο δὲν εἶναι εὐκαταφρόνητον συστατικὸν διὰ τὸ ἐκπαιδευτήριον τοῦτο.

— Παρευρεθέντες εἰς τὰς κατὰ τὴν πρώτην Ἰουλίου ε. ε. γενομένας ἐξετάσεις τοῦ Δημ. Σχολείου τῶν θηλέων τοῦ Γ' τμήματος τοῦ διευθυνομένου προσωρινῶς παρὰ τῶν κυριῶν Μαρκεττας Δοντὰ καὶ Αἰκατερίνης Γλυκῆ, Ἀ' βοηθοῦ, ἐλάβομεν ἀφορμὴν νὰ θαυμάσωμεν τὴν πρόδον μαρτυροῦσαν τὴν ἐπιμέλειαν καὶ ἰκανότητα τῶν εἰρημένων διδασκαλιστῶν.

* *

— Ὁ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν διατριβῶν διδάσκαλος τῆς σπαθασκίας, διετέλεσεν ἐν Πειραιεῖ διδάσκαλος τῆς Γυμναστικῆς εἰς ἰδιαιτέρα ἐκπαιδευτήρια, καὶ τοῦτο τὸ ἔργον ἐπαγγέλλεται καὶ ἐνταῦθα. Δὲν εἶναι διόλου ἀνάξιον προσοχῆς, ὅπως ὁ δῆμος ἡμῶν ἐξετάσῃ περὶ αὐτοῦ, καὶ ἐὰν πεισθῇ ὅτι πράγματι γινώσκει τὴν γυμναστικὴν ὅπως οἱ ἐπὶ τούτῳ ἐν Εὐρώπῃ ἀνεγνωρισμένοι γυμνασταὶ, νὰ προσλάβῃ τοῦτον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του, τὴν διεύθυνσιν καταλλήλου Γυμναστηρίου ἀνατιθέμενος αὐτῷ. Ἐχομεν δὲ ἐλπίδας ὅτι αἱ ὀλίγαι αὐταὶ γραμμαὶ θὰ δώσωσιν ἀφορμὴν τοῖς περὶ τῶν κοινῶν ἐπιμελομένοις νὰ πράξωσιν ἀμέσως τὸ προσῆκον ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ.

— Μετὰ πολλῆς ἀξιοπρεπειᾶς ἐτελέσθησαν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν οἱ γάμοι τοῦ ἀξιοτίμου ἱατροῦ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΤΑΥΡΙΑΔΟΥ, μετὰ τῆς συμπολίτιδος ἡμῶν κ. ΒΙΡΗΝΗΣ Θ. ΚΟΥΤΣΟΛΟΝΤΗ, κόρης σεμνῆς, καὶ διὰ πολλῶν ψυχικῶν καὶ σωματικῶν πλεονεκτημάτων πεπρωκισμένης. Τοῖς νεονύμφοις εὐχόμεθα βίον εὐδαιμόνων, μακρὸν καὶ καλλίπαιδα.

— Μετὰ τὰ γραφέντα περὶ τοῦ κλήρου τῆς ἐπαρχίας Τήνου, ἠλπίζομεν ὅτι ὁ καλὸς συνάδελφος τῆς ἐφημερίδος «Τήνου» ἤθελε προτιμῆσθαι τὴν αἰγὴν ἀντὶ τοῦ θαυμάσιου. Ἐπειδὴ ἐνδέχεται νὰ ἀγνοῆ τί συμβαίνει μεταξὺ τοῦ κλήρου τῆς Τήνου, δὲ ἐπιθυμοῦσι νὰ ἔχωσι δοῦλον τοῖς νεύμασιν αὐτῶν οἱ ἐν Τήνῳ, καὶ ἰδίως οἱ φίλοι αὐτοῦ, ἦτοι οἱ ἄνθρωποι τῆς «Παναγίας», ἡμεῖς ἐρωτῶμεν : Ἐπιθυμεῖ νὰ ἐκτεθῶσιν ὁ

σα ἡμεῖς φρονήσεως ἔργον ἐπιτελοῦντες ἐκαλύψαμεν διὰ τῆς σιγῆς, οὐχὶ δι' ἄλλο, παρὰ διότι εἴμεθα χριστιανοί, ἡ ἐπιθυμία νὰ ἐκαλύψωμεν ὅτι γινώσκωμεν ὅπως μάθη ὁ κόσμος ἅπασι καὶ διὰ παντός τὰ πάντα, καὶ βλάψωμεν οὕτω τὰ συμφέροντα οὐχὶ ἡμῶν, ἀλλὰ τῆς ἑαυτοῦ Πατρίδος; "Ας ἀπαντήσῃ ἡ «Τήνος» ἀρέσως, καὶ τῷ ὑποσχόμεθα ὁλόκληρον ἔτος νὰ διανύσωμεν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου δημοσιογραφῶντες, οὐχὶ εἰς πατρίδας καὶ κόμματα καὶ φίλους ἀφοριόμενοι, ἀλλὰ ἐπιτιθέμενοι διὰ ποίαν αἰτίαν οἱ κληρικοὶ τῆς Τήνου καὶ ἡ ἀρχιεπισκοπὴ αἰετοποῦ διατελοῦσιν ἐν διαστάσει πρὸς τοὺς διαχειριστὰς τῆς περιουσίας τοῦ ναοῦ τῆς Βύαγγελιστρίας, δι' ἣν αἰτίαν καὶ ὁ συντάκτης τῆς «Τήνου», ὅμο φρονῶν νῦν τοῖς δουλεύουσιν ἐν τῷ ναῷ τούτῳ ἀγλαῖς ἐπιτροπῶν, ἐπανειλημμένως γράφει ὅτι δυνάμεθα μὲν νὰ διορθώσωμεν τὸν κλῆρον τῆς Τήνου, ἀλλὰ δὲν τὸν διορθώσωμεν χαρίζομενοι εἰς φίλους. Ἡμεῖς δὲ ἀπαντῶμεν ὅτι, οὐδ' ὅπως γίγνεται ὁ κλῆρος, ἀλλὰ πταίουσιν οἱ μὴ θέλοντες νὰ νόσησιν ὅτι παρήλθεν ὁ καιρὸς καθ' ὃν ἀσεβῶς ἐδούλευεν αὐτοῖς ὁ κλῆρος. Ἰὰν δὲ διορθώσιν τοῦ κλήρου νοῦσι, τὴν ὑποταγὴν τοῦ κλήρου τῆς νήσου Τήνου ταῖς ἑαυτῶν ὀρέξεσι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις, τότε ἂς μάθωσιν ὅτι τὰς ὑποθέσεις τῆς ἀρχιεπισκοπῆς διαχειρίζεται ἐπισκοπικὴ ἐπιτροπὴ, διαπρέπουσα ἐπὶ νοημοσύνη καὶ εὐθυδικίᾳ, γινώσκουσα δὲ κάλλιστα τί συμβαίνει ἐν Τήνῳ, καθόσον ἐν μέλος αὐτῆς διώκασε τὸν κλῆρον τοῦ δήμου Τήνου ἱκανὰ ἔτη καὶ γινώσκει ὑμᾶς καὶ γινώσκεται ὑφ' ὑμῶν. Λοιπὸν διὰ τί ζητεῖτε λόγον παρ' ἄλλου, ὑβρίζοντες τὸν κλῆρον καὶ αὐτὴν τὴν ἐπισκοπικὴν ἐπιτροπὴν, ἧς γινώσκει κάλλιστα τὴν Τήνον καὶ τοὺς κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς τῆς Τήνου; "Ἄλλως δὲ χειροτονήσατε σεῖς ἱερεῖς καὶ ἀρχιερεῖς διὰ νὰ πράττωσιν ἐκεῖνοι καὶ οὗτος κατὰ τὸ ὑμέτερον θελημα, καὶ οὐχὶ κατὰ τὸ συμφέρον τῆς ἐκκλησίας. Ἐν ὅσῳ ὅμως τοῦτο δὲν δύνασθε νὰ πράττητε, ἄφετε εἰς ἡσυχίαν τὸν κλῆρον, διότι ὁ κλῆρος ἴσταται πολὺ ὑψηλὰ, καὶ δὲν εἶναι δικαίον διὰ τοῦ κ. Μωραΐτην τὸ χατῆρι νὰ ἐξευτελισθῇ ἡ ἐκκλησία, νὰ καταπομπευθῇ τὸ ἱερόν ἐν Τήνῳ Καθίδρυμα, καὶ νὰ κατασπιλωθῶσι τὰ ὄργανα τῆς θρησκείας ἡμῶν, διότι δὲν δουλεύουσιν ἐπιθυμίαις κοσμικαῖς καὶ πατρίας καταπτύστοι.

— Ὁ πέμπτος ἀριθμὸς τῆς Τήνου περιέχει κύριον ἄρθρον, ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ὁποίου εἶναι καὶ ἀστεία καὶ σοβαρά. Ἀρεῖα μὲν, διότι ὁ συντάκτης τοῦ φύλλου τούτου, καιτοὶ ἐγγηράσας εἰς τὴν διοικητικὴν ὑπηρεσίαν, ἧς καὶ τὸν μᾶλλον κομισθέντα ἄνθρωπον ἀποκαθιστᾷ ἕνα μικρὸν διπλωμάτην, ὑποκρίνεται ὅμως τὸν ἄπειρον καὶ ἀλαχον τρόπον τινὰ χωρικόν, τὸν μόλις ἠδύσκοντα καὶ δυσανασχετοῦντα ὅτι οἱ ἐν ἀστεί ὀμηλικῆς παγιδεύουσιν αὐτὸν ἐν λόγοις καὶ παντοῦ συμποδίζοντες καθιστῶσιν αὐτὸν ἀντικείμενον γέλωτος. Σοβαρὰ δὲ, διότι οὗτος, ὡσπερ ἡ ἐν τοῖς Βύαγγελίοις ἀμαρτωλὴ ἐκείνη γυνή, ἀπολοφύρεται διὰ τοῦ «Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις περιπεσοῦσα γυνὴ» τὰς ἰδίας ἀμαρτίας, καὶ μεταμελόμενος διὰ τὴν κατὰπτωσίν του ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς δημοσιογραφικῆς μεγαλειότητος, ὑπόσχεται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ ὕψος ἐκεῖνο, ἐξ οὗ τόσο ἀπροσέκτως κατέπεσον. Ἀληθῶς ἡ μετάνοια εἶναι συγγνώμης ἀξία! Ἀλλὰ πῶς θὰ πεισθῇ ἡ ἐπαρχία Τήνου ὅτι ἀπέπτυσε τὸ βροχὸν παρελθόν του ὁ νέος οὗτος δημοσιογράφος, ἐν ὅσῳ ὑπηρετεῖ ἀρχαῖς πρὸς τε τὸ δικαίον καὶ τὸ συμφέρον τῆς ἰδίας αὐτοῦ πατρίδος ἀντιμαχομένης; εἶναι ἄρα γε μετάνοια τούτου, τὸ νὰ ἐξομολογηταί τις λέγων, ἔπειτα κατολισθήσας εἰς ἔριδας καὶ διαπληκτισμοὺς, ὡς χριστιανὸς, καὶ μεταμελόμενος ἐξαιτούμαι τῆς συγγνώμης ἡμῶν, ὑπόσχομαι δὲ νὰ μὴ ἦμαι τοῦ λοιποῦ Ἰουδαίου, πλῆκτου καὶ φίλικου, ἀλλὰ καίτοι μεταμελόμενος, δὲν προτίθεμαι νὰ παραιτηθῶ τοῦ ἔργου τοῦ ὑποκρινόμενου πολιτικῆν ὀρθοφροσύνην ἐπὶ τὴν τῶν ἀισθημάτων ἀγνόησιν, ἀχρὶς

ἂν παραπέσω ὑμᾶς διὰ γρημάτων καὶ διὰ πάσης ἄλλης πανουργίας, ὅπως διὰ τῆς ψήφου σας ἀναδείξετε βουλευτὴν ἕνα ἄνθρωπον, ὃν πρὸς τὸ ἴδιόν μου συμφέρον καὶ τὸ τῶν φίλων μου ἐκμεταλλεύομαι, καὶ μεθ' οὗ οὐδὲν κοινόν εἴχετε οὐδὲ νὰ ἔχητε δυνατόν εἶναι εἰς τὸ μέλλον, καθόσον αὐτὸς ἐπιθυμεῖ νὰ ἐκλεχθῇ βουλευτῆς, οὐχὶ διότι τῷ ἀρέσκει τὸ τοιοῦτον, ἀλλὰ διότι ἄλλος ἢ ἄλλη τις τῷ ἐπέβαλε τοιαύτην θελήσιν. Ἐπομένως ἐγὼ μὲν μετέρχομαι ἤδη πάνυ ὑπόυλος τὸν μεσίτην μεταξὺ αὐτοῦ, ὡς πραγματευτοῦ τῶν συνειδησῶν σας καὶ τῆς ἐλευθερίας σας, καὶ μεταξὺ ὑμῶν, ὡς πωλητῶν τῶν ἀγαθῶν καὶ τιμιωτάτων τούτων προσόντων σας. Ἰδοὺ διὰ τί καὶ γελοῖαν καὶ σοβαρὰν ἀπεκαλέσασιν τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ κυρίου ἄρθρου τοῦ συντάκτου τῆς «Τήνου». Ἐλα λοιπὸν, κύριε συνάδελφε, ἔλα εἰς μερίζοντα συναίσθησιν τῶν καθ' ἑκόντων τοῦ δημοσιογράφου ἐπίγνωθι ὅποιον τὸ ἀληθές, τὸ δικαίον καὶ τὸ κοινὴν συμφέρον ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ πατρίδι σου, καὶ τοῦτο κρατερῶς υποστήριξον ἀπόπτυσσον τὴν ἰδιοτέλειαν, τὸν δόλον καὶ τὴν ποταπότητα, τὴν ἐγκροπτομένην ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ ἀνάλαβε τὴν προτέραν σου κοινωνικὴν θέσιν, καὶ εἰπέ τοῖς φίλοις καὶ συγγενέσι σου τὰδε: «Κύριοι, πῶς δύνάμην νὰ ἐξευτελισθῶ ἅτοπα καὶ ποταπά πράττων ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι, ἀδοξίαν καὶ ὕβριν αὐτῇ ἐπιτιβίων; ἐπομένως δε ἀφίσταμαι τῆς ὑπουργίας ἣν ἐπέβαλέτε μοι. Εἰπέ ταῦτα, καὶ τότε καὶ ὁ μετὰ μέλος εἰλικρινῆς, καὶ ἡ ἀγάπη ἡμῶν μερίζον καὶ θερμότερα ὑπὲρ σοῦ, καὶ ἡ ὑπόληψις τῶν συμπολιτῶν σου πάλιν περὶ σὲ μεγίστη καὶ πλειοτέρα. Ἰδοὺ ἡ μόνη ὁδὸς δι' ἣς δὲν θὰ ἀμαυρώσῃς τὸ ἡσυχον καὶ ἔντιμον πολιτικὸν παρελθόν σου!

— Ἐπιστολαὶ ἐξ Ἡπείρου παριστῶσι τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου ἀξιοθρήνητον. Μεταξὺ ἄλλων ληστρικῶν πράξεων 12 ταυροκαλθῶν εἰσελθόντες διὰ νυκτὸς εἰς τὴν κωμόπολιν Νεγάδας τοῦ Ζαγορίου ἠλμαλώτησαν τὸν διευθυντὴν τῆς αὐτοῦ σχολῆς κ. Θ. Πριμκήρηνη ζητοῦντες πρὸς ἀπολύτρωσίν του 1500 ὀθωμανικὰς λίρας. Ἡ ἐπιτόπιος ἀρχὴ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς ὁποίας ἐγένετο ἡ ἀπαγωγή ἄφησε τεύς ληστὰς ἀνενοχλήτους. Εὐτυχῶς ὅμως οἱ κάτοικοι τῆς κωμοπόλεως Βωβούσης ὀπλισθέντες ἐπετέθησαν κατὰ τῶν ληστῶν καὶ ἠνάγκασαν αὐτοὺς νὰ ἐλευθερώσωσι τὸν διδάσκαλον.

— Γράφουσιν ἐκ Πρεβέζης ὅτι οἱ μὲν Τούρκοι ἰδιώτας θεωροῦσιν εὐτύχημα τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἔνωσιν τῶν ἄλλ' οἱ περὶ τὸν Ἄβειν βεῖν ἄλβανοὶ προσπαθοῦν νὰ πείσωσιν τὴν κυβερνήσιν ὅπως τὸ ταχύτερον ἐκποιήσῃ τὰ δημόσια κτήματα προτιθέμενοι νὰ τὰ ἀγοράσωσιν αὐτοὶ πληρώνοντες τὸ ἀντίτιμὸν εἰς χαρτονόμισμα. Ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς Ἀλῆ πασᾶς, βλέπων ὅτι προσεγγίζει ἡ ὥρα τῆς ἀποχωρήσεώς του καταστρέφει τὰς ἀρχαιοτήτας τῆς Νικοπόλεως πρὸς κατασκευὴν θηθεν αἰμασιᾶς περὶ τὸν λιμένα. Λεγεται μετὰ βεβαιότητος ὅτι γενικὴ ἐδόθη διαταγὴ ἐκποιήσεως τῶν κατὰ τὴν Ἡπείρου ἐθνικῶν κτημάτων, προετοιμασίαι δὲ γίνονται ὅπως ὁ στρατὸς μετατεθῇ εἰς Νόβι Παζάρ. (Νεῖαι Ἰδέαι).

Εἰς τὸ ἐνταῦθα βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Εὐθυμίου Πολιτάκη πωλεῖται ἢ εἰς φυλλάδιον ἐκδοθεῖσα βιογραφία τοῦ Ε. Δεληγεώργη, ἢ ἐν τῷ «Νεολόγῳ» Κων/πόλεως καταχωρισθεῖσα τὸ πρῶτον.

Εἰς τὸ αὐτὸ βιβλιοπωλεῖον πωλεῖται ἀντὶ δραχμῆς νέας καὶ τὸ ἀξιόλογον δράμα τοῦ κ. Ἀνδρ. Ῥηγοπούλου «Νέρας ἐν Κορίνθῳ».